

51. заседание

Петъкъ, 9 мартъ 1934 година.

(Открыто отъ подпредседателя С. Даскаловъ въ 16 ч. 40 м.)

СЪДЪРЖАНИЕ

Стр.

Стр.

Отпуски, разрешени на народни представители . . .	863	Питане отъ народния представител И. Драгойски къмъ министра на земедѣлието и държавните имоти относно измѣнение закона за насърд- чение сънегото на захарно цвекло и производ- ството на захаръ. (Развиване и отговоръ) . . .	863
Законопроекти:			
1) за бюджета на държавата за 1934/1935 финансова година. (Съобщение)	863		
2) за допълнение на чл. 5 отъ закона за Българския археологически институтъ. (Предложение на народните представители Д. Дрънски и А. Кантарджиевъ) (Съобщение)	868		
3) за извънбюджетенъ (свръхсмѣтъ) кредитъ отъ 200 miliona лева за изплащане отчуждени недвижими имоти. (Поправка въ чл. 3, точка 1, алинея втора)	865		
4) за обществено подпомагане. (Трето четене)	868		
		Запитване отъ народния представител А. Аврамовъ къмъ министра на земедѣлието и държавните имоти — пита: какви мѣрки сѫ взети да бѫ- датъ заставени захарните фабрики да изпла- тятъ цвеклото на цвеклопроизводителите. (Объ- нато въ питане. — Развиване и отговоръ) . . .	865
		Дневенъ редъ за следващото заседание	869

Председателствуващъ С. Даскаловъ: (Звъни) Присъ-
ствуващъ нужното число народни представители. Откри-
вамъ заседанието.

(Огъ заседанието отсъствуващъ следните г. г. народни представители: Апостоловъ Драгомиръ, Арабаджиевъ Петко, Ачковъ Димитъръ, Богоевъ Борисъ, Буровъ Атанасъ, Василевъ Ради, Велчевъ Иванъ, Гашевски Никола, Говедаровъ Георги, Дековъ Петко, Джанкардашлийски Димитъръ, Димитровъ д-ръ Димитъръ, Димитровъ Коста, Дочевъ Момчо, Ецовъ Борисъ, Игнатовъ Тодоръ, Икономовъ Андрей, Икономовъ Димитъръ, Илиевъ Стойко, Калиновъ Благой, Капитановъ Анастасъ, Каракашевъ Никола, Катърджиевъ Яни, Кафеджийски Георги, Кораковъ Крумъ, Косачевъ Йорданъ, Краевъ Костадинъ, Кръстевъ Гето, Кущевъ Въчко, х. Лековъ х. Андрей, Лоловъ Сава, Лунговъ Николай, Маринчевъ Георги, Митковъ Сеферинъ, Молловъ Янаки, Момчиловъ Тодоръ, Марулевъ Йосифъ, х. Петковъ х. Георги, Петковъ Стефанъ, Петровъ Дойчинъ, Петровъ Никола, Пиронковъ Александъръ, Пупешевъ Цвѣтанъ, Родевъ Христо, Савовъ Сава, Свиаровъ Добри, Статевъ Христо, Стояновъ Георги, Таслаковъ Цвѣто, Тошевъ Никола, Филиповъ Стоянъ, Чирпанлиевъ д-ръ Никола и Чолаковъ Христо)

Съобщавамъ на Събранието, че бюрото е разрешило отпусъкъ на следните народни представители:

На г. Георги Василевъ Стояновъ — 1 день;
На г. х. Георги х. Петковъ — 1 день;
На г. Енко Поповъ — 1 день;
На г. Георги Данайловъ — 1 день;
На г. Стефанъ Цановъ — 1 день;
На г. Христо Статевъ — 2 дена;
На г. Иванъ п. Рачевъ — 2 дена;
На г. Борисъ Недковъ — 2 дена;
На г. Добри Свиаровъ — 3 дни;
На г. Костадинъ Краевъ — 4 дни;
На г. Димитъръ Икономовъ — 4 дни;

На г. Стефанъ Петковъ — 5 дни;
На г. Георги Чернооковъ — 6 дни и
На г. Борисъ Богоевъ — 10 дни.

Народниятъ представител г. Григоръ Василевъ иска да му се разреши 5-дневенъ отпусъкъ по домашни причини. Ползувалъ се е досега съ 23 дни отпусъкъ. Следва отпусъкъ да му се разреши отъ Народното събрание. Които отъ г. г. народните представители сѫ съгласни да му се разреши исканите отпусъци, моля, да вдигнатъ рѣка. Минизинство, Събранието приема.

Съобщавамъ на Събранието, че отъ Министерството на финансите е постъпилъ законопроектъ за бюджета на държавата за 1934/1935 финансова година, (Вж. прил. Т. I, № 51)

Законопроектътъ ще се раздаде на г. г. народните представители срещу подпись.

Преди да пристъпимъ къмъ дневния редъ, г. министъръ на земедѣлието и държавните имоти е готовъ да отговори на питанията на г. Иванъ Драгойски, Аврамъ Аврамовъ, Георги Говедаровъ и Ради Василевъ.

Има думата народниятъ представител г. Иванъ Драгойски да развие питането си.

И. Драгойски (д): (Отъ трибуната) Г. г. народни представители! Отправиль съмъ питане до г. министра на земедѣлието и държавните имоти, съ което, като правя кратка мотивировка, питамъ:

1. Не намирате ли, че законътъ за насърдчение сънегото на цвекло и пр. трѣбва да бѫде измѣненъ?
2. Какво ще предпримете, за да осигурите сънегото на цвекло и презъ настѫпващата пролѣтъ?

Преди да развия мисълъта си, г. г. народни представители, азъ ще ви дамъ нѣкои данни, върху които ще базирамъ своите заключения.

Миналата година отъ 35.000 кръгла цвеклопроизводители сѫ застъпни 113.000 декари съ цвекло. Огъ тия 113.000

декари съж добити 270.000 тона цвекло, от което пък през изтеклата кампания съж добити 40.165.000 кгр. захар. Сръдно на единъ декаръ земя се пада производство цвекло 2.300 кгр., при захарността на цвеклото 15%.

Съгласно закона отъ м. априлъ 1932 г., засъването на цвекло става съгледъ да се добие едно производство на захар, равно на годишната консомация въ страната. Годишната консомация на захар отъ 1930 г. досега намалява кресчено. Презъ 1930 г. консомацията на захаръ е била 30 милиона килограма. Тая консомация презъ изтеклата 1933 г. фактически е спаднала на малко повече отъ 20 милиона килограма. Шомъ консомацията на захаръ годишно е 20, може би 22 милиона килограма, а презъ изтеклата есенъ имаме 40 милиона килограма, произведена при режима на закона, явява се мячиния, г. г. народни представители, относно засъването на цвекло презъ настъпващата пролѣтъ. Защото, съгласно чл. 3 отъ закона, ако презъ една кампания се произведе захаръ повече, отколкото е необходимо за консомацията презъ настъпващата година, тъ презъ следващата година количеството на засъваемата площъ се намалява съгледъ да се добие едно количество захаръ горе-долу равно на това, което е потребно за нуждите на страната презъ щълата година.

При тия цифри, очевидно е, че произведената захаръ при режима на закона и договорите, които съж сключили цвеклопроизводителите, представлявани отъ министра на земедѣлието, и захарните фабрики, е достатъчна за дъм. юлий, дори до м. августъ 1935 г. и че ако се спази точно текстът и духът на закона, следва презъ настъпващата пролѣтъ да засъвемъ едва 25% отъ онай пласъ, която е засъвала миналата година. При това положение цвеклопроизводителите ще бѫдат злопоставени, защото отъ всички пролѣти, а дори и отъ есенните култури, най-доходната е цвеклото.

Г. г. народни представители! Цената на единъ тонъ цвекло е 600 л., толкова го плаща захарните фабрики. Но като се има предъ видъ, че тъ даватъ на производителите и по единъ килограмъ захаръ на тонъ, че последните получаватъ бесплатно семе, че получаватъ грatisъ и половината отъ рѣзанките, фактически цената на единъ тонъ цвекло достига до 700 л. При тая цена срѣдниятъ доходъ отъ единъ декаръ земя, засъта съ цвекло, миналата година е къмъ 1.510 л. А вие, г. г. народни представители, знаете, че стойността на земята е горе-долу къмъ тая цифра. Това какво показва? Това показва, че наистина на цвеклопроизводителите, въ сравнение съ дохода, който получаватъ производителите на други култури, се плаща една завидна цена. На това именно азъ се основавамъ и съмътамъ, че може да се намали цената на цвеклото, респективно доходътъ на единъ декаръ, отъ 1.510 л. на 1.000 л., евентуално и на 800 л. Защото, г. г. народни представители, ако засъвемъ единъ декаръ съ царевица, при сегашните цени на царевицата, за които презъ настоящата година не се очертава тенденция на повишение, този декаръ царевица ще даде може би 200—250 л. доходъ. И азъ, г. г. народни представители, съмътамъ, че Министерството на земедѣлието тръбва да усвои друга политика: да намали цената на цвеклото съгледъ да може да се произведе захаръ, една част отъ която ще остане на вѫтрешния пазаръ при сегашните цени, а онова количество, което ще бѫде предназначено за износъ, да се добие при костюма цена такава, че да може да се изнесе въ чужбина.

Е. Шидерски (з): Това като представител на фабриките ли приказвашъ, или като представител на цвеклопроизводителите?

И. Драгойски (д): Много бързате съвъпросите. Ако вие оставите да се плаща пакъ 700 или 500 л. на тонъ, фабриките ще тръбва да произведатъ наново едно количество отъ 25-30-40 милиона килограма. Пита се: къде ще може да се пласира това количество? По силата на чл. 3 отъ закона, тъ не съж дължни да засъвамъ повече отъ това, което е необходимо — т. е., да произведатъ 5-6 милиона килограма захаръ. Това, обаче, не е въ интересъ на цвеклопроизводителите. Цвеклопроизводителите, г. г. народни представители, тръбва да засъвамъ поне толкова земя, колкото съж засъвамъ миналата година. А за да могатъ да засъвамъ толкова земя, тръбва произведената захаръ да бѫде пласирана искаже. Понеже вѫтрешниятъ пазаръ е задърстенъ, понеже имаме непласирани количества отъ миналогодишната реколта, налага се да се усвои една политика: при по-ниска цена на цвеклото да може да стане възможно изнасянето на захаръ въ чужбина. Това е въ интересъ не на фабриканти. Напротивъ, фабриканти иматъ интересъ да продадатъ своята

захаръ само въ България, защото само тукъ тъ могатъ да намѣрятъ 10-11-12 л. за килограмъ захаръ. Въ чужбина тъ ще изнесатъ захаръ при цени отъ 4 л. до 5-50 л. за килограмъ.

На това основание, г. г. народни представители, азъ съмътамъ, че ще тръбва Министерството на земедѣлието да усвои една политика за намаляване цената на цвеклото, за да може да се добие захаръ, която да може да се изнесе въ чужбина.

Т. Боянковъ (з): И още една политика, г. Драгойски: Министерството на финансите да намали цената на захаръта, за да има по-голяма консомация.

И. Драгойски (д): Наистина, Министерството на финансите, като е турило 13 л. и 20 ст. на килограмъ захаръ държавни мита, получава единъ доходъ къмъ 300 милиона лева годишно. Но азъ съмътамъ, че е дошло време да се намалятъ тия такси, за да може да се засили консомацията на захаръта, да се добие навикъ да се консимира захаръ. И тоя апострофъ, който ми направи г. Боянковъ, е намѣсто.

Г. г. народни представители! Азъ се ползвамъ отъ случая да повдигна още единъ въпросъ — относно цената на захаръта. Вие знаете, че договорната цена на захаръта е 26 л. франко вагонъ гара. Тая цена, вследствие конкуренцията, е намалена съз 3 л. Ние имаме въ София 24 л. килограмъ захаръ на дребно; като се имать прель видъ превозните разноски и печалбитъ на препролавачите, фактически тая цена е 23 л. франко вагонъ фабриката. Това, г. г. народни представители, е резултатъ на конкуренцията между фабриките. По моя преценка, тая конкуренция ние тръбва да я наследимъ, като се премахнатъ месечните контингенти; вмѣсто месечни контингенти, нека тъ бѫдат годишни, за да дадемъ възможност на фабриките да се състезаватъ. А за да се даде възможност на фабриките да се състезаватъ, азъ съмътамъ, че тръбва да се измѣни и друго едно положение въ закона: кооперативната фабрика въ Долна-Митрополия тръбва да бѫде оставена да засъвамъ колкото ще, въ размѣръ на пълния ѝ капацитетъ, но тръбва да бѫде оставена и свободно да пласира произведеното количество; сиречъ, да ѝ бѫде опредѣленъ контингентъ въ размѣръ на нейното годишно производство. По този начинъ тя ще се яви на пазара, за да може да влие върху цената. А моите сведения, г. г. народни представители, съж, че въ последно време фабриките, отчаяни отъ конкуренцията, която водятъ помежду си, правятъ опити наново да се картелиратъ, за да могатъ да поддържатъ онай договорна цена, която светувалино г. министъръ би вписалъ сега въ договорите, които предстои да се склучатъ. Азъ съмътамъ, че тръбва да бѫде запазенъ интересът на консоматорите, защото запазиши ли него, засили ли се консомацията, запазиши е интересът и на цвеклопроизводителя, и той ще има възможност да засъвамъ по-голяма площъ.

Това съж, г. г. народни представители, данните, които имахъ да изнеса. Възъ основа на тъхъ азъ съмътамъ, че г. министъръ тръбва да измѣни чл. чл. 1 и 3 отъ закона за наследчение съенето на захарно цвекло — едно; и второ, тръбва да направи възможното, за да се засъвамъ тая година площа поне толкова голѣма, колкото бѫше миналата година.

Председателствуващъ С. Даскаловъ: Има думата г. министъръ за земедѣлието и държавните имоти.

Министъръ К. Муравиевъ: Г. г. народни представители! Данните, изнесени отъ уважаемия г. Драгойски, съвѣри. И ако министерството се намира предъ известни мячиния за сегашната захарна кампания, то е затуй, защото среду 113.000 декара земя, засъта по-миналата година съ цвекло, имаме 26 милиона килограма захаръ, а тая година, при по-малко засъта земя — 108.000 декара — имаме произведени 40 милиона килограма захаръ. Това обстоятелство би тръбвало само да ни радва, ако не бѫше въчищата нужда отъ засъване на захарно цвекло като най-доходна култура въ известни области, а нѣкѫде единственъ източникъ за поминъкъ.

Предъ видъ на това, обаче, че министерството едва вчера е връчило проектодоговоръ на захарните фабрики за проучване и за отговоръ, мене ми се струва, че е неудобно обширно да отговаряме на запитвача и бихъ го помолилъ да се задоволи съ моята декларация: че министерството ще употреби всички усилия, че търси всички срѣдства, че наложи всички мѣрки, за да можемъ пакъ да засъвамъ захарно цвекло.

Сега засега не се чувствува нужда да измѣняме закона за наследчение съенето на цвекло. Обаче, ако срещнемъ известни трудности при преговорите и се наложи да измѣнимъ закона съ огледъ на засъването на цвекло, ще го измѣнимъ. Това е, което засега мога да отговоря на запитвача.

К. Лулчевъ (с. д.): Много късичко.

З. п. Захариевъ (з): Много кратка процедура!

Председателствувашъ С. Даскаловъ: Има думата г. Драгойски, за да каже доволенъ ли е отъ отговора на г. министра.

И. Драгойски (д): Доволенъ съмъ отъ отговора на г. министра.

Председателствувашъ С. Даскаловъ: Г. г. народни представители! Вчера при гласуване на трето четене законо-проекта за извънбюджетенъ (свръхсъмѣтъ) кредитъ отъ 200.000.000 л. е станала една неволна грѣшка. Въ чл. 3, точка 1, алтерия втора, вместо „Съкровищнѣ свидетелства ще бѫдатъ 8 вида“, трѣба да се чете — „7 вида“.

Министъръ С. Стефановъ: Да се вотира, г. председателю!

Председателствувашъ С. Даскаловъ: Които сѫзъгласни съ това измѣнение, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Понеже народниятъ представител г. Аврамъ Аврамовъ не отегля запитването си къмъ министра на земедѣлието, има думата г. Аврамовъ, за да развие питането си.

А. Аврамовъ (з. Ст. В.): (Отъ трибуната) Г. г. народни представители! На 27 февруари 1934 г. азъ отправихъ запитване до г. министра на земедѣлието и държавните имоти, което сега обрѣщамъ въ питане.

В. Мариновъ (д): Нова практика!

А. Аврамовъ (з. Ст. В.): Знамъ, че машината на запитванията е много тежка, знамъ и участът на запитванията, отправени отъ тази страна (Сочи лѣвицата), които вече 4 месеца чакатъ, безъ да имъ се отговори, затова обрѣнъ моето запитване въ питане, за да получа отговоръ чакъ по-скоро.

С. Мошановъ (д. ст.): Това е пръвъ случай, г. Аврамовъ! Обикновено питанието се обрѣща въ запитвания, а сега запитване се обрѣща въ питане! (Смѣхъ)

С. Таковъ (з): Бай Аврамъ я кара терсене!

А. Аврамовъ (з. Ст. В.): Азъ нѣма да се разсърдя за тия закачки, които ми правите, нѣма и да критикувамъ никого, нико отъ тукъ (Сочи мнозинството), нико отъ тамъ (Сочи лѣвицата), какъ разбира тѣ „запитване“ и „питане“.

С. Таковъ (з): Обясни го, моля ти се!

А. Аврамовъ (з. Ст. В.): Цельта е една и сѫща.

С. Мошановъ (д. ст.): Понеже не отговаряте на запитванията, затова го обрѣща въ питане.

А. Аврамовъ (з. Ст. В.): Понеже, казахъ, не отговаряте на запитванията, азъ съмъ принуденъ да обрѣна запитването си въ питане.

В. Мариновъ (д): Той гледа да реши практически въпроса.

А. Аврамовъ (з. Ст. В.): Вие сте виновниците да не се отговаря на интерпелациите и най-малко вие имате моралното право да приказвате и да ме упрѣквате за това, че обрѣщамъ запитването си въ питане. Ако съзнавахте вашия дѣлъгъ, вие никога не бихте допустили да не се даде отговоръ на една интерпелация, подадена преди 4 месеца. За това не сме виновни ние.

С. Таковъ (з): Книга за парламентарната практика нѣма ли да напишешъ?

А. Аврамовъ (з. Ст. В.): Азъ не съмъ юристъ като Васъ, нико съмъ деветоюнецъ, за да знамъ всички парламентарни практики. (Оживление)

Н. Кемилевъ (д. ст. II): Деветоюнците отговарятъ — демократите не отговарятъ.

А. Аврамовъ (з. Ст. В.): Запитването, което обрѣнахъ въ питане, се отнася до следното. Известно е на мнозина, че ония столанства, които се занимаватъ съ цвеклосъене, особено въ района на Горноорѣховската захарна фабрика — като се изключи Поповската околия, кѫдето е платено за цвеклото въ нѣкои села — сѫ дали до килограмъ цвеклото, което сѫ произвели, на Горноорѣховската захарна фабрика, като срещу това не сѫ получили абсолютно нищо, нито стотинка.

А. Стоевъ (з): Да нѣмашъ грѣшка, бай Авраме! Една стотинка башъ не е.

А. Аврамовъ (з. Ст. В.): Който оспорва моето твърдение, нека вземе думата, да дойде тукъ (Сочи трибуната) да ме опровергае. Азъ твърди, че това е истината. Въ моята — Ескиджумайска — околия даже цвеклопроизводителите се събраха на митингъ да протестираятъ, особено следъ изявленията на министра на земедѣлието, какво цвеклото ще се изплаща следъ продажбата на захаръта. Продажбата на захаръта може да продължава 5—6 месеци, дори година, и значи цвеклопроизводителите ще трѣба да чакатъ да имъ се плаща на част по лѣжица.

С. Таковъ (з): По рецептата на Колъ Захариевъ.

А. Аврамовъ (з. Ст. В.): Когато дойде да се приказва за сода, тогава ще приказвашъ, господине! — Поради това цвеклопроизводителите не сѫ въ положение да могатъ да изплащатъ своите задължения къмъ държавни кредитни учреждения, къмъ кооперации, къмъ бирници и т. н., защото всички тѣхни записи и залози сѫ свързани съ момента на плащането отъ фабrikата; а това плащане по установената вече традиция се знае въ кое време става. А въ дъговрите на цвеклопроизводителите съ захарната фабрика е казано, до кога трѣба да се изплати цвеклото. Понеже до днесъ на цвеклопроизводителите цвеклото не е изплатено, тѣ сѫ въ паника. А наближава денътъ да се застава ново цвекло.

Извъненията на г. министра разтревожиха цвеклопроизводителите. Нека се знае това. Може г. министъръ да каже, че е направено много за цвеклопроизводителите. Г. министре! Може да сте направили много за цвеклопроизводителите, но въ настоящия моментъ азъ говоря за онѣзи цвеклопроизводители, които сѫ дали своято производство и не сѫ получили за него нито стотинка. А знаете ли, г. г. народни представители, кои сѫ причините и мотивите да не се изплаща цвеклото на цвеклопроизводителите? Или захарната фабрика въ Горна-Орѣховица нѣма срѣдства, или нейните срѣдства се изнесоха въ чужбина? Ако правителството иска да защити интересите на цвеклопроизводителите, то трѣба да намѣри начинъ и модусъ да застави захарната фабрика въ Горна-Орѣховица — и ако има други неплатили — да заплати труда и цвеклото на цвеклопроизводителите.

Ако вие продължавате по-нататъкъ да се надсмивате надъ положението на цвеклопроизводителите, азъ сѫмъ заявявамъ, че вие сте забравили какво е долу, че вие сте се отрекли отъ онѣзи, които сѫ ви пратили тукъ да имъ защищавате интересите. Азъ преди малко чухъ г. Драгойски да апелира за намаление цената на цвеклото, защото била висока. Той направи една калкулация и изкара, че се получава едва ли не 1.500 л. отъ декаръ, засѣтъ съ цвекло. Г. Драгойски, Вие сте представител на Народния блокъ и Вие ще трѣба да знаете, какво се получава отъ декаръ земя, засѣта съ цвекло; а ако не знаете, преди да говорите, идете и попитайте ония, които страдатъ, дали Вашата смѣтка отговаря на действителността. По книгата се приказва е едно, а да се познава действителното положение въ село, е съвсемъ друго.

Трѣбвало да намалимъ цената на цвеклото! Трѣбвало да намалимъ цената на тонъ цвекло, кай, да я направимъ 800 л.! Завидѣ г. Драгойски на нѣколко десетки хиляди селяни, които произвеждатъ цвеклото. Но той не знае, че производството на цвеклото си има свойъ разходи; той не знае, че цвеклото унищожава силата на почвата; той не поменава за редица условия, а най-повръхностно нахвърли условията, при които се произвежда цвеклото, и каза, че трѣба да се намали цената на тонъ цвекло. Тежко и горко на тоя Парламентъ . . . (Удри силено съ юмрукъ върху трибуната. Смѣхъ)

Отъ земедѣлците: Полека, бе!

А. Аврамовъ (з. Ст. В): . . . въ който има представители като г. Драгойски, който може да каже отъ тази трибуна, че 1.500 л. на декаръ били много! Азъ съжалявамъ — вие можете всичко да кажете — че има такива представители на българския народъ. И благодарение на такива разбирания ние сме дошли до положението, за което всички скърбите. Отъ тази трибуна съ цифри и данни излизате да говорите, но Вие действителността долу неизвестната; и, щомъ не я познавате, недайте излиза отъ тази трибуна да говорите невръщи-некипъли.

И. Драгойски (д): Г. председателю! Понеже ме осърбява, ще ми дадете думата за лично обяснение.

А. Аврамовъ (з. Ст. В): Може да приказвате. Азъ литературно не мога да говоря, защото съмъ селянинъ, но ви казвамъ отъ душата си болката на селянина.

В. Мариновъ (д): Само ти ли имашъ патентъ да приказашъ за болката на селянина?

А. Аврамовъ (з. Ст. В): Азъ не зная какъвъ патентъ имашъ пъкъ ти! Говоря за тоя патентъ, който имамъ азъ, който непосредствено чувствува болките на селянина. Азъ искамъ да отидемъ съ васъ долу и да кажемъ на този народъ, че 1.500 л. съмъ му много, за да видимъ какъ ще погледне този народъ на това.

Г. народни представители! Оставете всичко настрана и кажете истината направо, за да се разбере: можете ли да посочите единъ цвеклопроизводител, който да се е наредилъ и да му завидятъ на положението? Вие това не можете да сторите и въпръшки това вие пакъ настоящите за намаляване на неговия доходъ. Прекрасно! Карайте, продължавайте изъ този пътъ, за да видимъ до къде ще стигнете.

Азъ не ща да се съглася съ вашето разбиране, защото вашето разбиране е разбиране тукъ, въ Парламента, а моето разбиране е основа непосредствено разбиране, което масите изживяватъ

А. Циганчевъ (з): Разбирането на Парламента е разбиране на масите, защото Парламентъ е дошелъ чрезъ масите.

А. Аврамовъ (з. Ст. В): Г. народни представители! Тъй слагайки въпроса за цвеклопроизводителите, азъ помисля, че най-малко избраниците на Народния блокъ могатъ да поглеждатъ тъй леко на него.

А. Циганчевъ (з): Бай Авраме! И ти си избранъ отъ Народния блокъ.

А. Аврамовъ (з. Ст. В): Азъ зная отъ къде съмъ избранъ и зная какво защищавамъ, но съжалявамъ, че вие не знаете отъ къде сте избрани и не знаете какво защищавате.

А. Цаганчевъ (з): Недей ме кара да се съмъ!

А. Аврамовъ (з. Ст. В): Азъ ви казвамъ: възрастите въ същината на работата и кажете самата истина! Долу масите изнемогватъ — дали съмъ производството си, а нѣматъ стотинка. Бирниците и приставите секвестиратъ всичко, каквото иматъ, а вие се надсмивате надъ тѣхната сѫдба. Ако тъй мислите вие, тежко и горко на оня, който ви е изпратилъ тукъ.

Азъ искамъ г. министъръ да ми отговори, кои съ причините, за да не се плати цвеклото до днес на цвеклопроизводителите. Лансираш се слухове, че захарните фабрики имали срѣдства въ чужбина, но не могли да предадат чужда валута тукъ.

А. Циганчевъ (з): Тъ могатъ да изнасятъ чужда валута, а не да внасятъ.

А. Аврамовъ (з. Ст. В): Нека Министерството на земедѣлътието или респективниятъ министър да ги застави да намѣрятъ срѣдства, за да платятъ производството, защото иначе трудно ще бѫде за оня, който 12 месеци е работилъ съ цѣлото си семейство и не е получилъ нито стотинка, да чака още. Чиновниците протестираятъ, понеже не съ получили заплатитъ си 3—4 месеци, а какъ вие оставяте тоя селянинъ да работи 12 месеци денонично съ цѣлото си семейство, да изхивава свой срѣдства, взети въ заемъ съ лихва, и да го държите 14—15 месеци, безъ да му платите стотинка? Може на въсъ да ви се вижда чудно, може на въсъ да ви се вижда смѣшно, но това е фактъ.

Като тъй, азъ искамъ да ми се отговори, кои съ причините, за да не се плати цвеклото до днес и настоявамъ да се намѣри пътъ, изъ който да се мине, за да се задоволятъ нуждите на цвеклопроизводителите, като имъ се изплати напълно трудъта и цвеклото за 1933 г.

Председателствующий С. Даскаловъ: Има думата г. министъръ на земедѣлътието и държавните имоти.

Министъръ К. Муравиевъ: Г. народни представители! Народниятъ представител г. Аврамъ Аврамовъ съ чѣль въроятно въ вестниците за мѣрките, които взима министерството. И нека ми позволи сравнението: той си позволява лукса да играе ролята на мухата, която орала на воля на рогата. Цвеклопроизводителите винаги съмъ били плащани следъ захарната кампания. Никой пътъ, въ никой договори, никоя година Министерството на земедѣлътието не е вземало такива мѣрки, каквито взе тази година, за редовното и своевременно изплащане на захарното цвекло. Нѣкой ще ми възрази, че по-рано се е плащало по-редовно. Когато разглеждаме този въпросъ, не трѣба да го разглеждаме единствично, а трѣба да имаме предъ видъ общата криза, която с обхванала всички отрасли отъ нашия стопански животъ, която криза засъга, естествено, и захарните фабрики. Най-лошиятъ случай, който имахме, е случялъ съ Каялийската захарна фабрика. Каялийскиятъ случай остана неразрешенъ; по-право, разрешавамъ го тази година, благодарение на това, че никой пътъ захарната индустрия у насъ не бѣше се показала така слаба въ кредитното отношение и не е вдъхвала недовѣре на министерството, което затова не бѣше взело съответните мѣрки. Но следъ този примѣръ, макаръ да имаме срещу себе си захарни фабрики съ голѣмъ капацитетъ, съ много срѣдства, съ добро минало — добро минало въ смисълъ на платежеспособност и работоспособност — министерството пакъ взема необходимите мѣрки.

Въ миналогодишния договоръ съ захарните фабрики съ предвидени следните мѣрки за редовното изплащане на цвеклопроизводителите: (Чете)

„Захарната фабрика“ — Горноорѣховската, Русенската, Пловдивската и т. н. — „ще заплаща на производителите земедѣлъци за доставеното отъ тѣхъ презъ настоящата година цвекло по 600 л. на тонъ, франко най-близкия приемъ пунктъ. Фабриката се задължава да изплати на производителя най-късно до края на годишната кампания стойността на цвеклото. Ако плащането закънчи съ повече отъ 3 месеци следъ датата на приемането цвеклото на кантара, тя ще заплати на производителя и 10% годишна лихва върху закънълата и неизплатена до този срокъ сума. Освенъ това, фабриката се задължава да даде на производителя безплатно необходимото му доброкачествено семе за посъвътъ, 1 кгр. захаръ бучки на тонъ предадено цвѣкло и рѣзанки — 50% отъ доставеното нето цвекло. Захарът и рѣзанките се даватъ презъ време на захарната кампания и най-късно до 1 месецъ следъ привършването на сѫщата“. Това съмъ задълженнята на фабриките.

По отношение на санкциите. Министерството съмъна за достатъчни, като необходими, следните санкции, които се наложиха: (Чете)

Не изпълнили ли фабриката едно отъ горните условия, Министерството на земедѣлътието и държавните имоти може да спре плащането на захарта отъ сѫщата фабрика; също така фабриката не може да установява върху произведената презъ договорната година захаръ никакви реални тежести (варантъ и др.) въ полза на трети лица, докато не изпълни окончателно условията по настоящата точка, освенъ ако тази операция става съ цель да се изплати на цвеклопроизводителите. За това, обаче, се иска предварително писменото съгласие на Министерството на земедѣлътието и държавните имоти. Други мѣрки ние не виждаме, че бѣха необходими и че могатъ да се взематъ. И ако вземете да проследите предишните години, ще видите, че захарните фабрики не съмъ плащали много по-рано взетото цвекло, даже въ цвѣтущите за тѣхъ години, когато плащаха акцизъ по 7.20 л., а продаваха захарта отъ 28 до 32 л. килограмътъ — не както днес се плаща акцизъ по 13.20 л., а захарта се продава по 24 л. килограмътъ. Когато още първия пътъ узнахме, че захарните фабрики редовно не плащатъ на цвеклопроизводителите, Министерството на земедѣлътието турна веднага въ действие тази точка отъ договора. Ние затворихме, чрезъ Министерството на финансите, всички захарни фабрики и имъ отнемхме правото да продаватъ. Какво се оказа? Продажби нѣмаше, обаче и плащане тоже нѣмаше. Азъ не искамъ да се явявамъ като защитникъ на захарните фабрики, но съмътъ, че не мога да кажа, че тъ съмъ въ това положение, въ каквото бѣха едно време.

Имамъ смѣлостта да го заявя тукъ предъ народното представителство, че достатъчно сме стегнали обръча около тѣхъ. Мога да заявя, че нѣма индустрия въ България така строго контролирана въ нейните действия и спрямо консоматорите, и спрямо производителите.

И. Драгойски (д): Това е вѣрно.

Министър К. Муравиевъ: Въ потвърждение на това, което казвамъ, мога да ви посоча и следното. Захарните фабрики се опитаха да вземат варант отъ Интернационалната банка и отъ други банки, като искаха да получатъ само 1 л. на килограмъ. Това имъ бѣ отказано отъ всички банки. И когато азъ, който имахъ интересъ тѣ да получатъ варантъ, за да платятъ веднага на цвеклопроизводителите, се заинтересувахъ и запитахъ, защо не имъ го даватъ, държавните банки отговориха: „Парень каша духа; имаме предъ видъ Каяли — нѣмаме достатъчно вѣра въ тѣхната платежоспособностъ“. Щомъ банките имъ отказватъ варантъ, това показва, че тѣхното финансово положение ще ще е така розово, както нѣкои си го смятатъ, безъ да познаватъ добре тази индустрия.

Второ. Следъ като имъ турихме ключъ и имъ забрашихме продажби, тѣ останаха въ това положение. То бѣше пакъ единъ фактъ, който указаше и на насъ, че тѣ нѣматъ пари и не могатъ да платятъ. Оставаше едно единствено нѣщо: захаръта, която иматъ, да имъ разрешимъ да я продаватъ, като съ парите, които получатъ въ замѣна на тази захаръ, да платятъ направо на цвеклопроизводителите. И затова ние влѣзохме въ преговори съ тѣхъ и дойдохме до следната спогодба: Министерството на земедѣлътието да имъ позволи продажбата на захаръ, при условие 25% фабриките да задържатъ за данъци и за други свои нужди, а съ 75% да плащатъ на цвеклопроизводителите. По този въпросъ ние имахме едно малко недоразумение съ Финансовото министерство, което смяташе, че съ тѣзи крути мѣрки ще се напакости на фиска. Обаче, предъ видъ голѣмите нужди на цвеклопроизводителите, министърът на финансите се съгласи да наложи тѣзи мѣрки, които Министерството на земедѣлътието препоръчва. И отъ три дена на захарните фабрики е по-зволено да продаватъ, при условие съ 75% отъ получени пари да се плаща на цвеклопроизводителите. При това, на всички тѣзи суми е гарантирана една лихва отъ 10%. Следователно, плащането на цвеклопроизводителите е напълно гарантирано и напълно осигурено, съ едно малко закъснение, което ще се компенсира съ лихвата, опредѣлена върху тия суми, която е установена на 10%.

Случай е да кажа, че не е правъ г. Аврамъ Аврамовъ...

И. Драгойски (д): Та кога ли е билъ той правъ?

Министър К. Муравиевъ: ... да се застапва за цвеклопроизводителите по такъвъ начинъ — като съмъ никой не мисли за тѣхъ. Неговото питане, нека ме прошава, бѣше едно хленчене. Ако има култура гарантирана и осигурена днесъ въ България, това е културата на захарното цвекло. При положението, че цената на захаръта е спаднала — както казахъ, при 7-20 л. акцизъ по-рано и продажна цена отъ 28 до 32 л. килограмътъ, на продажна цена 24 л. килограмътъ, при акцизъ 13.20 л. — ние сме задържали цената на тонъ цвекло 600 л. А като прибавите килограмъ захаръ, 50% рѣзанки, разноски по застѣването, разноски по превозъ, товарене и разговарване, спорълъ машина изчисления, базиращи се на съмѣтките на кооперативната фабрика въ Долна-Митрополия, която за насъ е едно доста сигурно указание, излиза, че тонъ цвекло се плаща 678 л. При това положение, казвамъ, на падането на цените въобще на земедѣлските култури и на захаръта и при увеличаването на акциза, да запазимъ ние 600 л. гарантирана цена за тонъ цвекло, съмѣтамъ, че заслужаваме хленчене, а една дума на справедливостъ поне отъ три-буната на Народното събрание.

Дължа да поправя народния представител Аврамъ Аврамовъ въ твърдението му, че захарните фабрики досега не сѫ платили. Русенската фабрика е имала да плаща 49.532.193 л., а е платила 16.100.000 л., т. е. 33%. Отъ тѣзи пари, които има да плаща фабриката, 12 милиона сѫ подъ запоръ за неплатени данъци, така че въ действителностъ има да плаща направо на цвеклопроизводителите още 21.000.000 л. чисти пари.

Пловдивската фабрика е имала да плаща 29.693.977.80 л., а е платила до 28 февруари 13.066.280.25 л. Има да плаща чисти пари 16.627.697.55 л.

Горноорѣховската фабрика, която въ туй отношение е най-зле, е имала да плаща 36.315.096 л., а е платила 16.183.724 л. Има да плаща около 26 милиона лева, отъ които подъ запоръ сѫ 18 милиона лева.

По отношение на плащането, народниятъ представител Аврамъ Аврамовъ въ своето питане твърди, че Горноорѣховската фабрика е платила досега въ селата Аязларъ, Казаларъ и Арапларъ. Туй нѣщо е абсолютно тенденциозно, защото тукъ той визира селата на г. министър Вергил Димовъ, на народния представител г. Поповъ, а село Казаларъ е вѣроятно на другъ нѣкой народенъ представител.

И. Василевъ (з): На Капитановъ.

Министър К. Муравиевъ: А-а! На Капитановъ! (Смѣхъ всрѣдъ мнозинството) Да се отдава това тенденциозно твърдение на невежество, не допускамъ.

Обаждатъ се отъ мнозинството: На зла умисъль.

Министър К. Муравиевъ: Но то е толкова злоумишлено, че не знамъ какъ да го окачествя.

Т. Бониаковъ (з): Написалъ му го е Христо Стояновъ и му е казалъ: хвърля единъ къръ фишекъ да вдигне аларма.

И. Попивановъ (з): Азъ бѣхъ онзи денъ въ с. Аязларъ и тамъ не е получена нито стотинка.

Министър К. Муравиевъ: На производителите е платено така. Въ Пловдивска окolia — платено 857.000, оставатъ 3.233.000 л. Въ Никополска окolia — платено 14.000 л., оставатъ 133.000 л. Въ Свищовска окolia — платено 25.000 л., оставатъ 316.000 л. Въ Търновска окolia — платено 2.900.000 л., оставатъ 8.516.000 л. Въ Ловчанска окolia — платено 43.000 л., оставатъ 628.000 л. Въ Горноорѣховска окolia — платено 2.603.000 л., оставатъ 12.005.000 л. Въ Поповска окolia — платено 897.000 л., оставатъ 4.286.000 л. Въ Севлиевска окolia — платено 66.800 л., оставатъ 221.000 л. Въ Разградска окolia — платено 15.000 л., оставатъ 195.000 л. Въ Шуменска окolia — платено 124.000 л., оставатъ 1.214.000 л. Въ Новопазарска окolia — платено 61.000 л., оставатъ 1.200.000 л. Въ Ескидкумайска окolia — околята на г. Аврамъ Аврамовъ — платено 97.600 л., оставатъ 1.946.000 л.

Т. Тонковъ (з): А г. Аврамовъ казва, че нито една стотинка не сѫ вземали!

Министър К. Муравиевъ: Въ всички окolia е платено по нѣщо. Отъ разследването, което направи министерството, се оказа, че фабриката — това, което твърди въ питането си г. Аврамовъ — въ известни окolia е платила малко повече, а въ нѣкои окolia по-малко. Отъ списъка на околии, които имамъ тукъ предъ мене, се вижда, че тя е платила въ околии, които сѫ по-близо до нея, вѣроятно, защото натискътъ е по-голѣмъ, а въ околии, които сѫ по-далече, е платила по-малко. Фабриката е платила известенъ процентъ, а не че провежда нѣкаква особена политика. Абсолютно не е вѣрно, прочее, както твърди г. Аврамъ Аврамовъ, че Горноорѣховската фабрика е платила само въ селата Аязларъ, Казаларъ и Арапларъ.

И въ това отношение сме взели мѣрки. Наредили сме, що 75% отъ парите, които ще се получатъ, да се раздаватъ не само подъ контрола на фабриката, но и подъ контрола на директора на земедѣлската катедра, на когото е внушенъ да разпредѣли парите съ фабриката равномѣрно между всички окolia.

Отъ това изложение, г. г. народни представители, се вижда, че ние сме взели доста строги мѣрки, за да осигуримъ вземанията на цвеклопроизводителите. Ако се наложатъ нѣкои мѣрки, поради нѣкои грѣшки или опущения, които сега съзирате, че сѫ извѣршили фабриките, ищете предвидимъ тия мѣрки въ новите договори. Но тая година азъ съмѣтамъ, че мѣрките сѫ достатъчни, още повече като имамъ предъ видъ единъ вѣренъ указателъ — кооперативната фабрика въ Долна-Митрополия, която е сѫщо въ тежко положение и не е изплатила напълно цвеклото на своите кооператори-цвеклопроизводители, а го е изплатила дотолкова, доколкото може, защото условията, при които тя работи, сѫ много по-тежки и много по-лоши. (Рѣжко тѣсканіе отъ мнозинството)

Н. Кемилевъ (д. сг. Ц): Тая година ще съмѣтъ ли цвекло?

Г. Василевъ (д. сг.): Г. министре! Азъ Ви слушахъ съ голѣмо внимание. Остава наясенъ единъ голѣмъ въпросъ: кога ще бѫде изплатено? Шестъ месеца сѫ се изминали

отъ предаване на цвеклото, а, както виждате, 2/3 не е изплатено. До кога ще бъде изплатена другата част?

Министър К. Муравиевъ: Г. Григоръ Василевъ! Вземете моливъ и изчислете, колко ще постъпва отъ месечната консомация и ще видите въ какъвъ срокъ ще се изплатят тия вземания, при лихва 10%.

Г. Василевъ (д. сг): Азъ мисля, че нѣма нужда отъ тия мѣрки. Само като кажете по телефона, че трѣба да платятъ, ще платятъ.

М. Диляновъ (з): Въ ваше време не сѣха цвекло.

Г. Василевъ (д. сг): Този е побѣрканъ! (Смѣхъ) Той не знае какво приказва!

М. Диляновъ (з): Въ времето на Сговора вие бѣхте нѣколко месеца министър на земедѣлието и се грижехте само за доматитъ! (Смѣхъ)

Г. Василевъ (д. сг): Вие не знаете какво приказвате. Азъ внесохъ този законъ и азъ задължихъ фабриките да изнасятъ 15 милиона килограма годишно захаръ. Законътъ е мой. Вие сте смахнатъ човѣкъ, побѣрканъ! (Смѣхъ)

Председателствующъ С. Даскаловъ: Има думата народниятъ представител г. Аврамъ Аврамовъ, да каже доволенъ ли е отъ отговора на г. министра.

А. Аврамовъ (з. Ст. В): Г. г. народни представители! Най-лесно е да кажа: доволенъ съмъ и да си седна. Г. министърътъ защити интересите на цвеклопроизводителите — той защити интересите на фабрикантите.

А. Стоевъ (з): Ти не знаешъ какво приказвашъ.

А. Аврамовъ (з. Ст. В): Г. министърътъ казва, че азъ тенденциозно съмъ посочвалъ трите села. Г. министре! Вървайте на моята честна дума, че тия сведения ги имамъ отъ агронома на захарната фабрика при Горна-Орѣховица. Той ми ги е далъ. (Глъчка) Вие твърдите, че 30% отъ цвеклото е платено, а азъ твърдя, че въ България има около 50 милиона лева да се плащатъ на цвеклопроизводителите! Какво тенденциозно има въ това?

Т. Тонковъ (з): Излъгали сѫмъ те.

А. Аврамовъ (з. Ст. В): Азъ съжалявамъ, че г. министъръ на земедѣлието, който произлизга отъ земедѣлската парламентарна група, приказва така, . . .

Т. Бошнаковъ (з): Побѣркалъ си се. Ти си глупакъ!

А. Аврамовъ (з. Ст. В): . . . когато се явява единъ народенъ представител да защищава интересите на своите избиратели.

Азъ съмъ доволенъ, г. министре, отъ Вашия отговоръ, защото защитихте цвеклопроизводителите. . . (Смѣхъ всрѣдъ земедѣлците) Съвестно, не съмъ доволенъ, защото защитихте фабрикантите.

Отъ земедѣлците: А-а-а! Когато сбѣрка, право каза. (Оживление)

А. Аврамовъ (з. Ст. В): Не сѫмъ доволни и ония, които произвеждатъ цвеклото.

Председателствующъ С. Даскаловъ: Има думата народниятъ представител г. Иванъ Драгойски за лично обяснение.

И. Драгойски (д): Г. г. народни представители! Взехъ думата не за да се обяснявамъ съ г. Аврамъ Аврамовъ, защото той се е скаралъ и съ истината и съ почеността. Азъ искамъ да подчертая, че данните, съ които разполагамъ, съмъ ги взелъ отъ Министерството на финансите. Въ тѣхъ сѫмъ добити 43 милиона килограма захаръ отъ 113 000 декара засѣти съ цвекло, и че срѣдното производство на декаръ е 2 300 кгр. цвекло. Тия данни сѫ официални и азъ оперирахъ съ тѣхъ като данни, които не могатъ да се оспорятъ.

На г. Аврамовъ не смѣтамъ за нуждно да му отговарямъ, защото по всички въпроси той се явява апологетъ на простицината.

А. Аврамовъ (з. Ст. В): Ти не си въ положение да ми отговоришъ, защото не познавашъ въпроса. Азъ съмъ простакъ, а ти си . . . (Глъчка)

Председателствующъ С. Даскаловъ: (Звъни)

Д-ръ Г. М. Димитровъ (з. Ст. В): Г. Драгойски! И това, което каза, не бѣше много интелигентно!

И. Драгойски (д): Нѣщата трѣба да се наричатъ съ собствените имъ имена.

Председателствующъ С. Даскаловъ: Съобщавамъ на Събранието, че е постъпилъ законопроектъ за допълнение на чл. 5 отъ закона за Българския археологически институтъ. Вносители сѫ Димитъръ Дрѣнски и Антонъ Кантарджиевъ. (Вж. прил. Т. I, № 52)

Законопроектътъ ще се раздаде на г. г. народните представители и ще се постави на дневенъ редъ.

Пристигваме къмъ първа точка отъ дневния редъ — трето четене законопроекта за общественото подпомагане.

Моля г. докладчика да прочете законопроекта.

Докладчикъ А. Кантарджиевъ (д): (Прочита законопроекта изцѣло, заедно съ поправките и прибавките, прети на второ четене)

Председателствующъ С. Даскаловъ: Има думата г. министърътъ на вътрешните работи и народното здраве.

Министъръ д-ръ А. Гиргиновъ: Г. г. народни представители! Доколкото разбрахъ отъ г. г. стенографите, вчера тукъ, при докладване промѣнѣтъ въ чл. 36 отъ законопроекта, е станало едно недоразумение. Постановленето въ чл. 36 за облепване съ 10 л. благотворителна марка „всѣко разрешение за разиграване на пианко, томбола и др. такива“, по решение на комисията, отиде въ рубриката за облепване съ 100 л. благотворителна марка. Обаче г. г. стенографите отъ доклада на докладчика сѫ разбрали, че отива въ рубриката за облепване съ 500 л. благотворителна марка, което не е решено отъ комисията и което е една грѣшка. Понеже така, при това недоразумение, е изработенъ стенографскиятъ дневникъ, азъ ще моля, на първо място, Събранието да вземе решение, щото казаниятъ пасажъ да се прибави въ края на рубриката за облепване съ 100 л. благотворителна марка отъ сѫщия този чл. 36 на законопроекта, а именно: „всѣко разрешение за разиграване на пианко, томбола и др. такива“.

Моля да се гласува тази поправка.

Председателствующъ С. Даскаловъ: Които приематъ предложението, което прави г. министърътъ на вътрешните работи и народното здраве, моля, да вдигнатъ рѣка. Минозинство, Събранието приема.

Министъръ д-ръ А. Гиргиновъ: На второ място, г. г. народни представители, моля да приемете една добавка къмъ сѫщия чл. 36, въ края на буква е. Има направено въ тоя смисъл и предложение отъ 10 души народни представители. Въ края на буква е е казано: (Чете) „Всѣка кутия или флаконъ съ пудра, кремове, багрила; тоалетни сапуни и всѣкакви други косметически специалитети — съ 1 л.“ Това постановление е прието отъ Народното събрание. Касае се сега да видоизмѣнимъ облагането на сѫщите тѣзи произведения, когато тѣ сѫ мѣстни, като това облагане стане не чрезъ облепване съ благотворителна марка, което е много неудобно, а чрезъ една врѣхнина отъ 10% върху патента по закона за заливане приходитъ на държавата. Въ сѫщностъ това се възприема и отъ самите производители на тия косметически и тоалетни произведения. Облепването съ марка ще остане само за чуждестранните произведения, а за ония, които се произвеждатъ въ България, ще се събира за фонда за обществено подпомагане една врѣхнина отъ 10% върху патента, който се плаща по силата на закона за засилване държавните приходи.

Ето защо моля да бѫде прието това измѣнение, предложено отъ г. г. народните представители, подписали предложението, което сѫщевременно е и мое, въ смисълъ: (Чете) „Въ края на буква е на чл. 36, следъ думитъ „специалитети — съ 1 л.“, се добавя следниятъ пасажъ: „Сѫщите косметически и тоалетни произведения отъ мѣстнъ производство, вмѣсто съ благотворителна марка, се облагатъ въ полза на фонда за обществено подпомагане съ 10% врѣхнина върху патента, който производителите сѫ плащатъ по закона за засилване приходитъ на държавата.“

Ще ви моля да приемете това допълнение.

Т. Кънчевъ (д. сг. Ц): На трето четене не може да се правят такива добавки!

Министър д-р А. Гиргиновъ: Може, г. Теодоси Кънчевъ, защото същността не се променя. Само формата на облагане се прави по-практична.

Т. Кънчевъ (д. сг. Ц): Не може. На трето четене само редакционни поправки може да се правят. Или има правилникъ, или нѣма!

Председателствуващ С. Даскаловъ: Които приематъ предложението на г. министра на вѫтрешните работи и народното здраве, щото къмъ чл. 36, въ края на буква е, следъ думитъ „специалитети — съ 1 л.“, да се прибавятъ следнитъ думи: . . .

Т. Кънчевъ (д. сг. Ц): Искамъ думата.

Председателствуващ С. Даскаловъ: . . . (Чете) „Същите косметически и тоалетни произведения отъ мѣстенъ произходъ, вмѣсто съ благотворителна марка, се облагатъ въ полза на фонда за обществено подпомагане съ 10% връхнина върху патента, който производителтъ плашатъ по закона за засилване приходитъ на държавата“, моля, да вдигнатъ рѣка. Министерство, Събранието приема.

Т. Кънчевъ (д. сг. Ц): Меншество е! Погребвате правилника!

Министър д-р А. Гиргиновъ: Г. г. народни представители! Въ чл. 26, както бѣ приетъ на второ четене, се изхвърли втората алинея по проекта, представенъ на разглеждане тукъ отъ комисията, която алинея гласѣше така: (Чете) „Активътъ и пасивътъ на организациите, причислени къмъ публичната служба, минава къмъ съветния комитетъ за обществено подпомагане и се издѣржатъ въ бѫдеще отъ общия фондъ за обществено подпомагане“. Тази втора алинея на проекта, казвамъ, както бѣ внесенъ отъ комисията, при второто четене се изхвърли съ общо съгласие — и азъ дадохъ съгласието си да бѫде изхвърлена. Обаче законътъ, който ние гласуваме, предвижда, щото издѣржката на всички тия „зарвани благотворителни дружества, които ще бѫдатъ причислени къмъ службата за обществено подпомагане, да бѫде отъ фонда за обществено подпомагане, защото тѣ влизатъ въ службата за обществено подпомагане. Въ тази втора алинея бѣше прокарана, между другото, и тази идея. За по-голяма яснота — въ същностъ това, което предлагамъ, законътъ не го отрича, то не противоречи на приетото досега — и за да нѣма нѣкое недоразумение, азъ моля да се съгласите да поставимъ една нова втора или, ако искате, последна алинея въ чл. 26, въ смисълъ“ (Чете) „Организациите, причислени къмъ публичната служба, се издѣржатъ отъ общия фондъ за обществено подпомагане“. Повтарямъ, това се прибавя само за уяснение, като декларирамъ, че, и безъ тази добавка въ чл. 26, това въ същностъ е смисълътъ на закона.

В. Молловъ (д. сг.): Какъ може да бѫде това!

И. Лѣкарски (д. сг. Ц): Какъ може това! То е нарушение на правилника!

Г. Т. Данаиловъ (д. сг.): Извинете, само една бележка ще направя.

Председателствуващ С. Даскаловъ: Имате думата, г. Данаиловъ.

Г. Т. Данаиловъ (д. сг.): Така, както Вие, г. министре, искате да се направи това допълнение, първо, унищожавате цѣлия законъ.

Министър д-р А. Гиргиновъ: Нищо подобно нѣма.

Г. Т. Данаиловъ (д. сг.): Такова е моето разбиране. То може да е погрѣшно, но ще видимъ практиката.

В. Молловъ (д. сг.): На практика законътъ може да се отмѣни още по-скоро.

Г. Т. Данаиловъ (д. сг.): Второ, не бива да предвиждате, че всички организации ще се поддържатъ отъ фонда. На основание на какъвъ бюджетъ и кой ще имъ съставлява бюджетътъ? Ами че ако така отворите вратата, всички срѣдства на фонда ще отидатъ за издръжка на организацията, но не и за благотворителностъ. Затова азъ ви моля да помислите по този въпросъ.

Министър д-р А. Гиргиновъ: Не сте разбрали закона.

Г. Т. Данаиловъ (д. сг.): Цѣлиятъ законъ разрушавате съ това допълнение.

Председателствуващ С. Даскаловъ: Има думата г. министърътъ на вѫтрешните работи и народното здраве.

Министър д-р А. Гиргиновъ: Г. г. народни представители! Организациите, които желаятъ да бѫдатъ въ служба на общественото подпомагане и които бѫдатъ приети за тая служба, както и учрежденията, които сѫздаватъ създаватъ създаватъ за тая цель, ще бѫдатъ при министерството.

В. Молловъ (д. сг.): Въ Вѫтрешното министерство има такава организация?

Министър д-р А. Гиргиновъ: Нѣма. Всички благотворителни организации, които ще бѫдатъ приети за тая служба, ще бѫдатъ при министерството. И естествено, като влѣзатъ въ тая служба и издръжатъ известни си-ротопиталища и други заведения, ще бѫдатъ поддържани отъ фонда. Това е очевидно, това е ясно. Въ него нѣма нищо лошо. То е въ духа на това, което сме приели досега.

Председателствуващ С. Даскаловъ: Които приематъ добавката въ чл. 26, предложена отъ г. министра на вѫтрешните работи и народното здраве, моля, да вдигнатъ рѣка. Министерство, Събранието приема.

Които приематъ на трето четене, изцѣло, законо-проекта за обществено подпомагане, моля, да вдигнатъ рѣка. Министерство, Събранието приема. (Вж. прил. Т. II, № 38)

Има думата г. министърътъ на финансите.

Министър С. Стефановъ: Г. г. народни представители! Понеже финансовата комисия не е готова съ окончательната редакция на нѣкои членове отъ законопроекта за бюджета, отчетността и предприятията, които трѣбва да приемемъ на второ четене, ще преустановимъ сега заседанието. Следващото заседание ще бѫде въ вторникъ съ останалите точки отъ дневния дневенъ редъ.

Първа точка отъ дневния редъ за следното заседание ще е да бѫде първо четене законопроекта за бюджета на държавата за 1934/1935 г., но законопроектътъ не може да се раздаде сега, защото още не е готовъ.

Н. Пѣддеревъ (д. сг. Ц): Турнете първа точка интерпелациите.

Председателствуващ С. Даскаловъ: Които приематъ предложенията отъ г. министра на финансите дневенъ редъ, а именно:

Второ четене законопроектътъ:

1) за бюджета, отчетността и предприятията — продължение разискванията;

2) за ликвидация на заемите, отпустнати по закона за направа на икономически къщи и насърдчение на живилищна строежъ;

3) за посмъртната взаимоспомагателна каса на служителите при изборните учреждения, и

4) за отпускане единократна държавна помощъ на общината въ с. Килифарево, Търновско, моля, да вдигнатъ рѣка. Министерство, Събранието приема.

Следващото заседание ще бѫде въ вторникъ 3 ч. следъ пладне.

Вдигамъ заседанието.

(Вдигнато въ 17 ч. 57 м.)

Подпредседател: С. ДАСКАЛОВЪ

Секретари: { Ж. ЖЕЛЯБОВЪ
А. КАНТАРДЖИЕВЪ

Началникъ на Стенографското отдѣление: Д. АНТОНОВЪ